

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

5.3.2014

B7-0238/2014

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

ÜRO inimõiguste nõukogu 25. istungjärku käsitlev Euroopa Parlamendi seisukoht
(2014/2612(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Jacky Hénin, Willy Meyer, Nikola Vuljanić, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Alda Sousa, Marisa Matias
fraktsiooni GUE/NGL nimel

RE\1022119ET.doc

PE529.636v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon ÜRO inimõiguste nõukogu 25. istungjärku käsitleva Euroopa Parlamendi seisukoha kohta (2014/2612(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni ja 1953. aasta Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooni,
 - võttes arvesse ÜRO 8. septembri 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni (A/Res/55/2) ja ÜRO Peaassamblee resolutsioone,
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO inimõiguste nõukogu kohta,
 - võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta,
 - võttes arvesse eelolevat ÜRO inimõiguste nõukogu 25. istungjärku, mis toimub 3.–28. märtsini 2014 ÜRO Genfi büroos,
 - võttes arvesse tõe, õigluse, heastamise ja mittekordumise tagamise ÜRO eriraportööri Pablo de Greiffi visiiti Hispaaniase ja 2014. aasta septembris esitatavat lõpparuannet, eelkõige missiooni lõpus tehtud avaldusi, milles ta kutsus Hispaania valitsust tungivalt üles tunnistama kehtetuks 1977. aasta amnestiaseaduse, kaitsma ohvrite õigusi ning osalema selles küsimuses rahvusvahelistes algatustes,
 - võttes arvesse naisi, rahu ja julgeolekut käsitleva ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325, konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, rahvusvahelise rahvastiku- ja arengukonverentsi (Rio +20) tegevuskava ning Pekingi tegevusprogrammi,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et 60 aastat pärast inimõiguste ülddeklaratsiooni vastuvõtmist jätkub endiselt igapäevane võitlus diskrimineerimise vastu ning kõikide inimõiguste – sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- ja poliitiliste õiguste – teostamise nimel;
- B. arvestades, et majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised õigused on inimõiguste lahutamatu osa ning nende austamisega aidatakse vähemalt täielikult rakendada 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni kaheksa arengueesmärki, milleks on: likvideerida äärmine vaesus ja nälg, saavutada kõigile alghariduse andmine, edendada soolist võrdõiguslikkust ja luua naistele enam eneseteostusvõimalusi, vähendada laste suremust, parandada emade tervislikku olukorda, võidelda HIVi, suguhaiguste, malaaria jt haiguste vastu, tagada loodussäästlikum keskkond ning luua ülemaailmne koostööõrgustik arengu edendamiseks; arvestades, et ambitsioonika ajakavaga kehtestati nende eesmärkide saavutamine 2015. aastaks, kuid praegu ollakse nende saavutamisest veel väga kaugel;

- C. arvestades, et OECD riikide finantskriisi tõttu seisab maailm tõenäoliselt silmitsi suurima majanduslangusega alates 1930. aastatest; arvestades, et Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) hinnangul on toiduainete ja energia hinnatõusu tõttu uuesti vaesusse langenud rohkem kui 100 miljonit inimest; arvestades, et see, mida tavaliselt nimetatakse finants- ja majanduskriisiks, on tegelikult üldine süsteemne kriis, mis hõlmab kõiki ühiskonna sektoreid ja avaldab mõju kõikides valdkondades: poliitika-, sotsiaal-, keskkonna-, toiduainete, energiavaldkonnas jne;
- D. arvestades, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid peaksid tagama inimõiguste austamise kõikides sise- ja välispoliitika valdkondades ning kindlustama nimetatud poliitikavaldkondade sidususe, et tugevdada Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide positsiooni inimõiguste nõukogu ja muuta see usaldusväärseks;
- E. arvestades, et puudustest hoolimata on ÜRO inimõiguste nõukogu tähtis inimõiguste teemaliste arutelude ja inimõiguste rikkumise vastase võitluse platvorm;
- F. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab ÜRO inimõiguste nõukogu 25. istungjärgule Genfi, nagu on tehtud ka varasemate aastate inimõiguste nõukogu istungjärgude puhul ning enne seda inimõiguste nõukogu eelkäija, ÜRO inimõiguste komisjoni puhul;
- G. arvestades, et praegu on inimõiguste nõukogu liikmeks üheksa liikmesriiki: Saksamaa, Austria, Eesti, Prantsusmaa, Iirimaa, Itaalia, Tšehhi Vabariik, Rumeenia ja Ühendkuningriik;
- H. arvestades, et tuleb tõhustada liidu ja selle liikmesriikide koostööd inimõiguste nõukoguga ja tööd nõukogu sees, mitte ainult selleks, et kinnitada, et inimõigused on jagamatud, vaid ka selleks, et inimõiguste nõukogu soovitusi paremini arvesse võtta ning kõnealuseid soovitusi liidu inimõiguste poliitikas paremini ellu viia nii liidu tasandil kui ka väljaspool liitu;
- I. arvestades inimõiguste nõukogu 25. istungjärgu päevakorda, eelkõige selle päevakorrapunkti 3 (kõikide inim-, kodaniku-, poliitiliste ja majanduslike õiguste, sh õigus arengule, edendamise ja kaitse) ja päevakorrapunkti 7 (inimõiguste olukord Palestiinas ja muudel okupeeritud Araabia aladel);

ÜRO inimõiguste nõukogu töö ja töökorraldus

1. kutsub Euroopa Liidu liikmesriike uuesti üles seisma otsustavalt vastu mis tahes katsele rikkuda inimõiguste universaalsuse, jagamatuse ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtet ning aktiivselt ergutama inimõiguste nõukogu võitlema samamoodi igasuguse diskrimineerimise vastu;
2. hoiatab inimõiguste nõukogu poliitiliseks tööriistaks muutumise eest; rõhutab oma riigipõhiste resolutsioonide tähtsust tõsiste inimõiguste rikkumistega tegelemisel; rõhutab, kui tähtis on hinnata inimõiguste olukorda objektiivselt, läbipaistvalt, valikuta, konstruktiivselt, rahumeelselt, lähtudes usaldusväärsest teabest ja mitmepoolsest

dialoogist ning tagades kõikide riikide kaasamise ja võrdse kohtlemise; palub ELi liikmesriikidel aktiivselt osaleda inimõiguste nõukogu tegevuse osas kooskõlastatud põhimõtete rakendamisel;

3. rõhutab, kui oluline on käsitleda teatavate riikide poliitilise ebastabiilsuse algpõhjuseid arengupoliitika raames, mis vastab aastatuhande arengueesmärkidele, ning muude sotsiaal-majanduslike, poliitiliste ja kultuuriliste meetmete abil, mis võivad luua soodsa keskkonna, et ennetada konfliktide jätkumist ja kaotada vaesus, soodustada majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist arengut, luua institutsionaalset ja haldussuutlikkust, parandada elanike elukvaliteeti ja tugevdada õigusriigi põhimõtet üksnes rahumeelsete vahenditega;
4. võtab teadmiseks nõuanderühma poolt inimõiguste nõukogu 18 ametikohale esitatava kandidaatide nimekirja ning väljendab heameelt nõukogu poolt eri tegevusvaldkondade osas esitatud prioriteete: riikide välisvõla ja sellega seonduvate rahvusvaheliste finantskohustuste mõju kõikide inimõiguste, eelkõige majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste täielikule teostamisele; inimõigused ja äärmine vaesus; õigus piisavale elatustasemele, mille üheks tahuks on inimväärne eluase, ning õigus mitte kogeda sellealast diskrimineerimist; kaasaegsed orjanduse vormid, sealhulgas nende põhjused ja tagajärjed; õigus toidule; lastega kauplemine, laste prostitutsioon ja lapsporno; põliselanike õigused; inimõiguste olukord Myanmaris/Birmas; inimõiguste olukord alates 1967. aastast okupeeritud Palestiina aladel; inimõiguste kaitsjate olukord, inimõiguste olukord Somaalias; eakate poolt kõikide inimõiguste kasutamise edendamine; inimõiguste olukord Kesk-Aafrika Vabariigis; meelevaldne kinnipidamine; isikute sunniviisiline või tahtevastane kadumine; palgasõdurite kasutamine, et panna toime inimõiguste rikkumisi ja takistada rahvaste enesemääramisõiguse teostamist; naiste diskrimineerimine seadusandluses ja igapäevaelus;
5. peab ühtlasi tervitatavaks viie sõltumatu eksperdi valimist ja nimetamist põlisrahvaste õiguste eksperdirühma liikmeks;
6. palub, et inimõiguste nõukogu järgiks viivitamata ÜRO inimõiguste ülemvoliniku Navi Pillay üleskutset viia läbi naftatöölise tapmise sõltumatu rahvusvaheline uurimine, arvestades, et inimõiguste olukord on Kasahstanis (mis on üks inimõiguste nõukogu 47 liikmest) sellest ajast, kui korrakaitseväed kasutasid 16. detsembril 2011. aastal Žangaōzenis rahumeelsete meeleavaldajate ning naftatöötajate, nende perekondade ja toetajate vastu julmi repressioone, mille tulemusel hukkus ametlikel andmetel 15 inimest ja vigastatute arv oli üle 100 inimese; palub, et Kasahstan kui inimõiguste nõukogu liige tagaks inimõigused, tunnistaks kehtetuks oma karistusseadustiku artikli 164 sotsiaalsete ebakõlade õhutamise kohta, lõpetaks sõltumatute meediaväljaannete represseerimise ja neile halduskoormuse tekitamise, vabastaks poliitvangid, sealhulgas inimõiguste kaitsjate advokaadi Vadim Kuramšini, ametiühinguaktivisti Roza Tuletajeva ja poliitilise vastase Vladimir Kozlovi, ning lõpetaks poliitiliste vastaste väljaandmise taotlemise;

ÜRO inimõiguste ülemvoliniku aastaaruanne ning ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo ja peasekretäri aruanded

7. väljendab heameelt, et inimõiguste nõukoguga konsulteeritakse inimõiguste ülemvoliniku aruande puhul Küprosel valitsevate inimõiguste küsimuses; mõistab uuesti hukka pidevad inimõiguste rikkumised, mis tulenevad sellest, et Türgi okupeerib jätkuvalt 37% Küprose Vabariigi territooriumist ning on neljakümne aasta jooksul pidevalt rikkunud rahvusvahelist humanitaarõigust Küprose kreeka ja türki kogukonna liikmete suhtes; tunneb eelkõige muret pagulaste, enklaavis elavate isikute ja kadunuks jäänud isikute lähedaste olukorra pärast; mõistab hukka asjaolu, et puudub juurdepääs maaomandile ning võimalus seda kasutada; mõistab hukka asjaolu, et Türgi kehtestab tema sõjalise kontrolli all oleval alal Küprose türki kogukonna liikmete suhtes kärpemeetmeid, mis rikub nende põhilisi majanduslikke ja sotsiaalseid õigusi; palub, et liidu delegatsioon ja liidu liikmesriigid avalikustaksid sellised pidevad rikkumised, mõistaksid hukka Türgi ja asunike vägede kohaloleku, nõuaksid, et Türgi sõjavägi lõpetaks viivitamata Küprose territooriumi okupeerimise, ning võtaksid vastu poliitika, mis kutsuks Küprose Vabariigis esile demograafilised muutused; rõhutab, et selliste rikkumiste näol on tegu sõjakuritegudega; palub, et Türgi võimaldaks juurdepääsu kõikidele sõjalistele piirkondadele ja lahingutegevusega seotud arhiividele, et välja selgitada kadunuks jäänud inimeste saatus;
8. tuletab meelde, et inimõiguste nõukogu on korduvalt palunud läbi viia Sri Lanka väidetavate sõjakuritegude põhjalik ja läbipaistev uurimine, ent praeguseks ei ole Sri Lanka valitsus üles näidanud mingisugust valmisolekut seda palvet täita; mõistab taas hukka peamiselt tamili keelt kõnelevate tsiviilisikute julma tapmise (tapetute arv ulatub kuni 70 000 inimeseni) Sri Lanka sõjaväe poolt Sri Lanka kodusõja viimastel nädalatel; toetab ÜRO inimõiguste ülemvoliniku Navi Pillay väljendatud kriitikat Sri Lanka valitsuse aadressil seoses asjaoluga, et ei ole hakatud uurima väidetavaid sõjakuritegusid; tunneb tõsist muret Sri Lankal valitseva karistamatuse pärast; palub, et inimõiguste nõukogu viiks oma 25. istungjärgu raames läbi sõjakuritegude sõltumatu rahvusvahelise uurimise, ent on arvamusel, et uurimise täieliku sõltumatuse, usaldusväarsuse ja läbipaistvuse tagamiseks tuleb sellesse kaasata ametiühingud ja inimõigusorganisatsioonid ning anda aru kõikidele konflikti ohvritele ja nende perekondadele; tunneb tõsist muret Sri Lanka ühiskonna üha suurema militariseerumise pärast, eelkõige saare põhja- ja idaosas, ning nõuab viivitamata asjaomase piirkonna hõivamise lõpetamist sõjaväe poolt ning sõjaväe tagasitõmbumist saare kõnealusest osast; toetab tamili elanikkonna õigust enesemääramisele;
9. peab tervitatavaks tõe, õigluse, heastamise ja mittekordumise tagamise ÜRO eriraportööri esimesi järeldusi Hispaania kohta, mis on esimene samm toetamiseks inimõiguste ülemvolinikku Hispaania diktatuuri ohvrite abistamisel; palub tungivalt, et Hispaania valitsus rakendaks võimalikult kiiresti eriraportööri soovitusel tunnistada kehtetuks 1977. aasta amnestiaseadus ning näitaks üles vastutustunnet Hispaania kodusõja ja diktatuuri ohvrite suhtes, tagades tõe jaluleseadmise ja omaenda rahva demokraatliku mälu hoidmise;

Kõigi inim-, kodaniku-, poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste, sh arenguõiguse edendamine ja kaitsmine

Majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised õigused

10. väljendab heameelt inimõiguste nõukogu 25. istungjärgul majanduslike ja sotsiaalsete õiguste edendamisele ja kaitsesele ning inimõiguste vastastikuse sõltuvuse küsimusele omistatud tähtsuse üle; rõhutab veel kord, kui tähtis on tegelda võrdselt nii majanduslike, sotsiaalsete, kultuuriliste, kodaniku- kui ka poliitiliste õigustega; juhib tähelepanu sellele, et tõsiseks probleemiks on suur tööpuudus, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse levik ning aina raskem juurdepääs kvaliteetsetele ja taskukohastele avalikele teenustele, nagu tervishoid, haridus, eluase, transport ja kultuur, ning nimetatud teenuste kvaliteedi halvenemine; rõhutab, et erastamine ja liberaliseerimine on raskendanud teatavate õiguste kasutamist ning kirjeldatud suundumus tuleb ümber pöörata ja oluline viis probleemide lahendamiseks on rikkuse parem jaotamine, piisava sissetuleku tagamine ning kvaliteetne tööhõive; täheldab samas, et kärpekavad nii liidu liikmesriikides kui ka mujal, sh liidu survele, on ebavõrdsust ja vaesust veelgi suurendanud;
11. rõhutab, et 2013. aastal valdas uuringu Global Wealth Report 2013 andmetel 10% maailma kõige rikkamast elanikkonnast 86% kogu maailma rikkusest ning et kriis kinnitas praeguses majanduslikus ja poliitilises süsteemis peituvaid ohtusid ja suurendas juba niigi kriitilise piiri saavutanud sotsiaalset ebavõrdsust, kusjuures kõige kõrgemad sissetulekud kasvasid tunduvalt rohkem kui keskmised sissetulekud; on arvamusel, et rikkuse jaotumine maailmas peaks olema inimõiguste nõukogu 25. istungjärgu esimeseks prioriteediks, kuna see on peamine takistus majanduslike ja sotsiaalsete õiguste saavutamisel, ning liidu delegatsioon ja liidu liikmesriigid peaksid võtma kõik vajalikud meetmed selle ülesande saavutamiseks;
12. väljendab heameelt selle üle, et oluliseks peetakse õigust piisavale elatustasemele, mille üheks tahuks on inimväärne eluase; kutsub liidu delegatsiooni ja liidu liikmesriike üles parandama kõikide jaoks põhiõigusena ja diskrimineerimata kvaliteetse eluaseme kättesaadavust ning hindama liidus eluaseme kättesaadavust (eelkõige alates kriisi algusest ja kärpemeetmete kasutuselevõtust), et püüda leida lahendus sellele ulatuslikule probleemile, mis on viimastel aastatel veelgi süvenenud; kinnitab muu hulgas taas vajadust rekvireerida vabad eluasemed ja külmutada väljatõstmised, et tulla toime hetkel teatavates liikmesriikides valitseva kriisiga;
13. väljendab heameelt aruande üle, mis käsitleb õigust toidule, ning eriraportööri volituste pikendamise üle kolme aasta võrra, et jätkata tegelemist maailma toidukriisi tagajärgedega, mis takistavad selle õiguse kasutamist; juhib tähelepanu sellele, et ÜRO liikmesriigid peaksid senisest enam edendama juurdepääsu loodusvaradele ja elutähtsatele ressursidele, juurdepääsu maale ning toiduainetega varustamise sõltumatust ja toiduga kindlustatust kui vahendeid, mis vähendavad vaesust ja tööpuudust; mõistab hukka asjaolu, et arvestataval hulgal inimestest on kogu aeg puudunud või puudub nüüd juurdepääs teatavatele loodusvaradele, sh sellistele põhivaradele nagu vesi, kuna asjaomase riigi ametiasutuste toetusel on need loodusvarad monopoliseeritud eraettevõtjate või juriidiliste isikute poolt, see toob aga endaga muu hulgas kaasa toidupuuduse ja toiduainete hinnatõusu; palub sellega seoses Euroopa Liidu

delegatsioonil ja liikmesriikide delegatsioonidel võtta meetmeid, mis on vajalikud ressursside, eelkõige maade hõivamise lõpetamiseks eeskätt Euroopa ettevõtete poolt, ning soodustada rahvusvahelistel ja piirkondlikel foorumitel ning konverentsidel (Maailmapank, WTO, ÜRO kaubandus- ja arengukonverents, IMF, OECD jne) ettepanekute tegemist avalike põhihüvede tunnustamiseks ja nende kaasamiseks ÜRO erikonventsiooni; palub, et liit ja selle liikmesriigid toetaksid ÜRO Peaassamblee 28. juuli 2010. aasta resolutsiooni 64/292, milles tunnustatakse õigust joogiveele põhiõigusena, ning teeksid kõik selle rakendamiseks ja sellele siduva jõu andmiseks;

14. rõhutab, et liidu rändepoliitika, ebademokraatlike režiimide toetamine hea valitsemistava ettekäändel ning puhtalt majanduspartnerluslepingute sõlmimine kahjustavad inimõigusi ja liidu usaldusväärsust rahvusvahelisel tasandil; kutsub liikmesriike ja Euroopa Liitu veel kord üles lisama demokraatia ja inimõiguste klausli kõikidesse rahvusvahelistesse lepingutesse, olenemata lepingu tüübist, ning tagama inimõiguste austamise oma sise- ja välispoliitikas, kuna vastasel juhul nõrgeneks liidu positsioon inimõiguste nõukogus ja muudes rahvusvahelistes inimõigusi käsitlevates organisatsioonides;
15. rõhutab riikide välisvõla ja sellega seonduvate rahvusvaheliste finantskohustuste mõju kõikide inimõiguste teostamisele ning peab murettekitavaks asjaolu, et riikide võlaintresside maksmine puudutab täna enamikku riike ning seda kasutatakse ettekäändena kärpekavade kehtestamiseks, mida kutsutakse struktuurilise kohandamise kavadeks; kordab uuesti oma seisukohta, mille kohaselt tuleks eriti praegust majandus- ja sotsiaalkriisi arvestades kolmanda maailma riikide, aga ka kõige suuremates raskustes riikide (eriti liidu liikmesriikide) võlg kustutada, et vältida kriisi süvenemist ja tagada majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste kasutamine;
16. on seisukohal, et võttes arvesse Euroopa Liidu ja selle teatavate liikmesriikide vastutust sellise majandusliku, sotsiaalse ja poliitilise olukorra tekkimises, mis tõi kaasa nn araabia kevade riikide rahvaülestõusud, peaks Euroopa Liit aitama nende riikide institutsioonidel viia läbi auditeid nende võlgade ja eelkõige Euroopale võlgnetavate summade kohta, et tuvastada võlgade ebaseaduslikud osad, millest elanikkond kasu ei saanud, ja teha kõik endast olenev nende ebaseaduslike võlgade kiireks kustutamiseks; nõuab veel kord tungivalt, et Euroopa Liit ja liikmesriigid teeksid täiendavaid olulisi jõupingutusi, et lihtsustada endiste režiimide poolt seadusevastaselt omandatud vara tagastamist araabia kevade riikide rahvastele mõistliku aja jooksul; väljendab muret selle pärast, et partnerlussuunised paistavad järgivat varasemates aruteludes väljendatud lähenemisviise;

Kodaniku- ja poliitilised õigused

17. väljendab heameelt selle üle, et tähelepanu on pööratud inimõiguste ja kodakondsuse meelevaldselt äravõtmise küsimustele; palub liidu delegatsioonil ja ÜRO inimõiguste nõukogusse kuuluvatel ELi liikmesriikidel neid küsimusi käsitleda ja hõlmata käsitusse ka sisserändajate staatuse õiguspäraseks muutmise ja sisserändajate elamisloast ilmajätmise küsimused; palub lisaks, et liit ja liikmesriigid uuriksid kõnealuste juhtumite arvu liidus ja võtaksid otsustavalt meetmeid nende probleemide lahendamiseks;
18. kutsub kõiki riike üles võitlema piinamise vastu, sealhulgas ka liikmesriikide territooriumil; palub, et liidu delegatsioon ja liikmesriikide delegatsioonid lisaksid

piinamist ning muud ebainimlikku või inimväarikust alandavat karistamist ja kohtlemist käsitlevatesse aruteludesse liidus ja väljaspool liitu nende toodete keelustamise küsimuse, mida võidakse kasutada piinamise eesmärgil;

19. rõhutab, kui oluline on jätkata tööd seoses maailmas levinud tavaga kasutada terrorismivastases võitluses salajast kinnipidamist; nõuab, et liikmesriigid ja Euroopa Liit tagaksid olemasolevate aruannete asjakohased järeelmeetmed vastavalt Euroopa Parlamendi poolt varem võetud seisukohtadele (eeskätt parlamendi resolutsioonides Euroopa riikide kasutamise kohta LKA poolt kinnipeetavate transportimiseks, ebaseaduslikuks kinnipidamiseks ja piinamiseks);
20. kutsub liidu delegatsiooni ja liikmesriike üles väljendama veel kord oma vastuseisu surmanuhtlusele ning pooldama selle ülemaailmset keelustamist ja viivitamatu moratooriumi kehtestamist riikides, kus surmanuhtlust veel kohaldatakse; peab murettekitavaks asjaolu, et teatavad riigid, kes peatasid surmanuhtluse kohaldamise, on hakanud uuesti hukkamisi täide viima;
21. võtab teadmiseks aruande usu- ja veendumusvabaduse kohta ning tuletab meelde, et kõnealune vabadus tähendab nii õigust uskuda või mitte uskuda kui ka õigust edendada usulisi tõekspidamisi ja vahetada usku; rõhutab uuesti, et pooldab sekularismi, mis on teatavate riikide ja kultuuride määravaks tunnusjooneks ja mille kohaselt hoitakse usuline ja poliitiline võim rangelt lahus, mis tähendab keeldumist mis tahes usulisest sekkumisest valitsuse toimimisse ning mis tahes riiklikust sekkumisest usuküsimustesse, välja arvatud ohutuse ja avaliku korra reeglite kaitseks (sealhulgas teiste inimeste vabaduse kaitseks), ning tagab samas kõigile (usklikud, agnostikud või ateistid) võrdse südametunnistusevabaduse;

Rahvaste, inimrühmade ja üksikisikute õigused

22. rõhutab veel kord rahvaste võõrandamatut enesemääramise õigust ning õigust teha poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid valikuid ilma välise sekkumiseta; kutsub liitu ja liikmesriike üles toetama inimõiguste nõukogu 25. istungjärgul otsusekindlalt nimetatud õigust praeguse poliitika jätkamise asemel;
23. peab murettekitavaks seda, et kõikjal maailmas, sealhulgas liidus halveneb erinevatel tasanditel ja erineval viisil inimõiguste kaitsjate, inimõigusaktivistide, -organisatsioonide ja -institutsioonide ning ajakirjanike olukord;
24. võtab teadmiseks inimõiguste nõukogu 25. istungjärgul laste õigustele tähelepanu pööramise ning kavatsuse pühendada resolutsiooni 7/29 vastuvõtmise tulemusena nendele küsimustele vähemalt üks päev aastas; väljendab heameelt lastega kauplemise, laste prostitutsiooni ja lapsporno küsimustega tegeleva eriraportööri volituste pikendamise üle kolme aasta võrra; väljendab heameelt ka selle üle, et lastevastase vägivalla vastu võitlemise küsimuste ÜRO peasekretäri eriesindaja volitusi pikendati jälle kolme aasta võrra;
25. palub liidul ja liikmesriikidel toetada esmajärjekorras inimõiguste nõukogu konkreetset tegevust, et peatada tsiviilelanikkonna inimõiguste rikkumine sõja- ja

konfliktipiirkondades, sealhulgas just naiste ja laste vastu suunatud vägivald; nõuab esmajärjekorras meetmete võtmist, et peatada lapssõdurite värbamine ja tagada nende kaitse;

Inimõiguste ja inimõigustega seotud teemade vastastikune sõltuvus

26. väljendab heameelt selle üle, et erilist tähelepanu pööratakse avaliku teenistuse kui hea valitsemistava määrava tähtsusega elemendi rollile inimõiguste edendamises ja kaitstes; peab äärmiselt murettekitavaks teatavates riikides, sealhulgas ELis levivat suundumust liberaliseerimisele, mis toimub nn hea valitsemistava või kärpekavade ettekäändel; rõhutab, et selline poliitika on vastuolus põhiõigustega, nagu õigus omada juurdepääsu haridusele, tööle, tervishoiule, transporditeenustele, eluasemele, sotsiaalkindlustusele (sealhulgas pensionid) või sellistele teenustele, nagu gaasi, elektri ja toiduainete tarned; kutsub seetõttu ELi delegatsiooni ja liikmesriike üles tegutsema kindlalt nende õiguste tagamise nimel, arendades kõigile kättesaadavaid avalikke teenuseid praeguse poliitika jätkamise asemel;
27. väljendab heameelt selle üle, et tähelepanu pööratakse genotsiidi ennetamisele, ning on seisukohal, et see ei saa tegelikkuses toimida ilma varasemate genotsiidijuhtumite süüdlaste väljaselgitamiseta;
28. on seisukohal, et aruanne inimõiguste ja keskkonna kohta on äärmiselt tähtis, sest see on lahutamatu seotud rahvaste õigusega kasutada oma loodusvarasid, maid ja kestlikku keskkonnasüsteemi; peab seetõttu otsustavalt tähtsaks Kyoto protsessi ja muude kõnealuse õiguse kasutamist võimaldavate rahvusvaheliste konventsioonide ratifitseerimist ja rakendamist kõikide poolt;
29. väljendab tõsist muret selle pärast, et inimõiguste ja kodanikuvabaduste olukord halveneb terrorismi ja järjest enam ka raskete kuritegude vastu võitlemise ettekäändel, ilma et neid mõisteid oleks selgelt määratletud, ning see toimub ka liidus või erikokkulepete kaudu, mis on sõlmitud teatavate riikidega, kus ei kohaldata inimõiguste standardeid; tunneb sellega seoses eriti muret andmekaitset ja eraelu puutumatust käsitlevate standardite rikkumise pärast;
30. peab kahetsusväärseks, et rahvusvaheline üldsus ei ole ikka veel alustanud läbirääkimisi isikuandmete kaitset käsitleva rahvusvahelise lepingu sõlmimiseks, mille eeskujuks võiks olla Euroopa Nõukogu konventsioon nr 108; kutsub liidu ja liikmesriikide delegatsioone üles võtma koostöös rahvusvaheliste kolleegidega ette sellise raamistiku väljatöötamise;
31. ei pea õigeks, et julgeolekupoliitika nime all kasutatakse laialdaselt sõja- ja julgeolekuvaldkonna eraettevõtete teenuseid, samas kui tegemist on suveräänse pädevusega, mis kuulub üksnes riikidele, ning palub liidul ja selle liikmesriikidel teha suuremaid jõupingutusi sellise tegevuse lõpetamiseks; on seisukohal, et sõja- ja julgeolekuvaldkonna eraettevõtted peavad riikide vastutusel kohaldama kõnealuses valdkonnas inimõiguste alaseid norme, eelkõige seoses andmekaitse ja eraelu puutumatusega; on seisukohal, et avalike teenuste osutamise seotud pädevuse üleandmisel tuleb nii riike kui ka ettevõtteid pidada vastutavaks inimõiguste ja humanitaarõiguse rikkumiste eest, mida nende ettevõtete töötajad toime panevad;

Nõukogu tähelepanu nõudvad inimõiguste olukorrad

32. võtab teadmiseks nõukogu otsuse pikendada Süüria Araabia Vabariigi küsimuste sõltumatu rahvusvahelise uurimiskomisjoni volitusi; komisjon loodi resolutsiooni S-17/1 kohaselt selleks, et uurida kõiki väidetavaid rahvusvahelise õiguse ja inimõiguste rikkumisi, mis Süürias alates 2011. aasta märtsist on toimunud; palub komisjonil oma tööd jätkata; mõistab teravalt hukka keemiarelva kasutamise Süüria rahva vastu; peab kahetsusväärseks rahuläbirääkimiste Genf II läbikukkumist; rõhutab, et Süüria edasine saatus peab jääma kindlalt Süüria elanikkonna kätte; toetab konfliktile poliitilise lahenduse leidmist, milleni peaksid ilma välisjõudude sekkumiseta jõudma süürlased, kasutades selleks kaasavat rahvuslikku dialoogi, mille eesmärk on käsitleda Süüria elanike õiguspäraseid muresid ja puudlusi seoses demokraatlike muutustega;
33. märgib, et inimõiguste olukord Iraanis halveneb jätkuvalt; märgib, et repressioonid meelevaldajate ja rahumeelsete teisitõtlejate (sealhulgas üliõpilaste, akadeemikute, inimõiguste kaitsjate), naisõiguslaste, juristide, ajakirjanike, blogipidajate ja vaimulike vastu on Iraanis tavalised; rõhutab, et rahvusvahelisel üldsusel tuleb rahu tagamiseks võtta otsustav roll; peab äärmiselt murettekitavaks inimõiguste olukorra pidevat halvenemist Iraanis, sealhulgas poliit- ja meelsusvangide arvu kasvumist, hukkamõistmist endiselt kõrget arvu, kusjuures hukatakse ka alaealisi, piinamist, ebaõiglaseid kohtuprotsesse ja kautsjoniks nõutavaid hiigelsummasid ning teabe-, sõna-, kogunemis-, usu-, õppimis- ja liikumisvabaduse ranget piiramist; väljendab heameelt nõukogu otsuse üle pikendada Iraani Islamivabariigi inimõiguste olukorra küsimustega tegeleva ÜRO eriraportööri volitusi ühe aasta võrra;
34. tunnistab, et Myanmaris/Birmas viiakse jätkuvalt ellu poliitiliste ja kodanikuõiguste reforme, kuid ärgitab ametivõime tegema suuremaid jõupingutusi ja vabastama eelkõige poliitvangid ning võitlema kiiremas korras kogukondadevahelise vägivalda vastu; peab äärmiselt murettekitavaks asjaolu, et Arakani osariigis kasvab vägivald, mis on rohingja kogukonna suhtes pikalt valitsenud diskrimineeriva poliitika tagajärg; väljendab heameelt Myanmar/Birma inimõiguste olukorra küsimustega tegeleva ÜRO eriraportööri volituste pikendamise üle ühe aasta võrra;
35. peab kahetsusväärseks, et praeguse arutelu kava ei hõlma olukorda Ladina-Ameerikas, eelkõige Hondurases ja Paraguays; nõuab, et riigipöörde järgset inimõiguste olukorda nendes kahes riigis ka tegelikkuses jälgitaks ning võetaks kõik meetmed demokraatia ja õigusriigi taaskestamiseks neis riikides; kutsub ELi delegatsiooni ja liikmesriike üles toetama oma tegevusega riigipöörete hukkamõistmist, mitte tunnustama de facto valitsusi ning nõudma süüdlaste üle kohtumõistmist; nõuab samuti, et algatataks uurimine teistes Ladina-Ameerika riikides (nt Ecuadoris ja Venezuelas) toimunud riigipöördekatsete üle ja paljastataks nende korraldajad, sealhulgas kolmandad riigid;
36. märgib, et Colombia on jätkuvalt maailma üks ohtlikumaid riike ametiühingu- ja poliitiliseks tegevuseks ning et inimõiguste rikkumised, mis puudutavad ka üliõpilasi, opositsiooniparteide aktiviste, põllumajandustootjaid, naisi ja lapsi, jäävad peaaegu alati karistamata; ei poolda seetõttu Colombiaga vabakaubanduslepingu ratifitseerimist; mõistab teravalt hukka asjaolu, et otseselt vabariigi presidendile alluv luureteenistus DAS

on viinud läbi süstemaatilisi pealtkuulamisi ja võtnud ebaseaduslikke meetmeid eesmärgiga diskrediteerida kohtunikke, opositsiooni esindavaid parlamendiliikmeid ja inimõiguste kaitsjaid; tuletab meelde, et selliseid meetmeid on kohaldatud ka Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni, Euroopas elavate isikute ja valitsusväliste organisatsioonide suhtes; nõuab, et sellised tõsised rikkumised ei jääks karistamata; nõuab, et Euroopa Liit järgiks ÜRO piinamisvastase komitee aruandes Colombia kohta esitatud soovitusi;

37. peab kahetsusväärseks, et päevakorda ei ole kantud inimõiguste olukorda Türgis; väljendab eeskätt muret seoses demokraatliku korra halvenemisega Türgis ning repressioonide sagenemisega demokraatide, rahvaesindajate ja poliitiliste aktivistide, ametiühingute liikmete, ajakirjanike, inimõiguste kaitsjate ja kunstnike vastu; märgib, et repressioonid eelkõige kurde; palub liidu delegatsioonil tagada selle teema arutamine inimõiguste nõukogu 25. istungjärgul ning sõnaselge toetuse andmine rahuprotsessi käsitlevate arutelude jätkamiseks;

Inimõiguste olukord Palestiinas ja muudel okupeeritud Araabia aladel

38. väljendab heameelt selle üle, et 25. istungjärgul pööratakse erilist tähelepanu inimõiguste olukorrale Palestiinas ja muudel okupeeritud Araabia aladel ning eelkõige palestiina rahva enesemääramisõigusele ja sõltumatu ja kestliku riigi moodustamisele 1967. aasta piiride kohaselt; kutsub liidu delegatsiooni tungivalt üles mõistma hukka igasuguse kolonialismi, eelkõige Palestiinas ja nii Jordani Läänekaldal kui ka Jeruusalemma idaosas;
39. mõistab hukka Iisraeli poolt jätkuvalt viljeldava asunduste laiendamise ja okupatsioonipoliitika Jordani Läänekaldal ja Jeruusalemma idaosas, millega rikutakse rahvusvahelist õigust; mõistab teravalt hukka nn Praweri kava, mille eesmärgiks on beduiini kogukondade väljaajamine nende esivanemate maadelt Negevi piirkonnas, ning ümberasustamispoliitika, mida Iisrael beduiinide suhtes kasutab; rõhutab, et see poliitika kujutab endast Palestiina alade hõivamist, põllumajandusmaa kasutamise lõpetamist ja kogukondade hävitamist; mõistab hukka poliitika, mille eesmärk on hävitada võimalus luua Palestiina riik, mille pealinn on Ida-Jerusalemm, nii nagu on ette nähtud ÜRO resolutsioonidega; kutsub liidu ja liikmesriikide delegatsioone üles Iisraeli sellist poliitikat hukka mõistma, nõudma selle kohest peatamist ning võtma selleks kõiki vajalikke meetmeid;
40. tuletab meelde inimõiguste olukorda Palestiina aladel käsitlevat ÜRO aruannet, milles mõistetakse hukka asjaolu, et Iisraeli poliitika Jordani Läänekaldal ja Gaza sektoris näib kujutavat endast apartheid, kuna Palestiina rahvast rõhutakse süstemaatiliselt ja nende maa sundvõõrandatakse de facto, palestiinlaste põhiõiguste rikkumine Iisraeli relvajõudude poolt ja etniline puhastus Ida-Jerusalemmas, kus Iisraeli ametivõimud püüavad linna juudistada, et seda üle võtta; rõhutab, et pärast kuus aastat kestnud kohapealset uurimist on uurija Richard Falk esitanud murettekitavad järeldused palestiinlaste olukorra kohta ja mõistnud Iisraeli okupatsiooni karmilt hukka; rõhutab, et Iisraeli karistamiseks nende tegude eest esitas uurija ettepaneku boikoteerida Iisraeli tooteid;

41. tunneb heameelt Amnesty Internationali avaldatud aruande üle, milles mõistetakse hukka Iisraeli sõdurite vägivald Jordani Läänekaldal ja tuletatakse meelde Palestiina alade jõhkrat okupeerimist Iisraeli poolt; rõhutab, et mitmesuguste aruannete andmetel on palestiinlaste kohtlemine Iisraeli sõjaväe poolt võrreldav sõjakuriteoga; mõistab hukka tõsiasi, et meditsiinitöötajad on teinud koostööd Iisraeli sõjaväega Palestiina vangide halval kohtlemisel;
42. peab taunimisväärseks Palestiina vangide olukorda Iisraeli vanglates; nõuab, et Iisraeli Riik lõpetaks viivitamata massilise vangistamise, haldusarestid, poliitvangide üleviimise väljapoole okupeeritud alasid, sugulaste külastuste keelamise, väärkohtlemise ja piinamise ning asjakohasest ja vajalikust arstiabist ilmajätmise, mis on jõhkras vastuolus rahvusvahelise õigusega; mõistab veel kord hukka igasuguse piinamise ja halva kohtlemise; nõuab, et Iisrael hakkaks viivitamata järgima ÜRO piinamisevastast konventsiooni, mille osaline ta on; mõistab hukka laste kinnipidamise ja halva kohtlemise ning nõuab vangis viibivate naiste ja laste viivitamata vabastamist;
43. mõistab hukka Palestiina vangide olukorra; nõuab nende vabastamist ja tuletab meelde oma 14. märtsi 2013. aasta resolutsiooni, milles kutsutakse Iisraeli valitsust austama Palestiina vangide õigusi ning tagama nende elu ja tervise kaitsmise; väljendab muret süüdistuseta kinni peetud Palestiina vangide saatuse pärast; rõhutab, et kinnipeetutele tuleb kas tagada süüdistuse esitamine ja kohtulik arutamine ning rahvusvaheliste normide kohased õiguslikud tagatised või nad tuleb kiiresti vabastada; väljendab sügavat muret pikaajalist näljastreiki pidavate Palestiina kinnipeetute tervisliku seisundi pärast; kutsub Iisraeli tagama kinnipeetutele nõuetekohase arstiabi piiranguteta osutamise;
44. nõuab relvaembargo kehtestamist Iisraeli Riigi suhtes, võttes arvesse riigis toimuvat inimõiguste rikkumist; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid lõpetaksid Euroopa Kaitseagentuuri tegevuse ja programmi Horisont 2020 raames igasuguse koostöö Iisraeliga;
45. tunneb erilist muret Palestiina põgenike olukorra pärast sissepiiratud Yarmouki põgenikelaagris ja teistes Süüria laagrites ning nõuab, et kõik osapooled lõpetaksid piiramise ja võimaldaksid anda humanitaarabi ja tagaksid elanike vaba liikumise;
46. on seisukohal, et Lääne-Sahara konflikti puhul on tegemist dekoloniseerimise küsimusega; märgib, et rahvusvahelise õiguse kohaselt ei ole Maroko Kuningriigil suveräänseid õigusi Lääne-Sahara suhtes ja Maroko tuleb lugeda okupeerivaks riigiks; mõistab hukka Lääne-Sahara elanike inimõiguste jätkuva rikkumise; kutsub kaitsma Lääne-Sahara elanike põhiõigusi, sealhulgas ühinemisõigust, sõnaõigust ja õigust meelt avaldada; nõuab kõigi Sahara poliitvangide viivitamatut vabastamist; rõhutab, et Lääne-Saharas tuleb tagada inimõiguste olukorra üle rahvusvaheline järelevalve; nõuab, et Maroko ja Polisario Rinne jätkaksid läbirääkimisi rahumeelse ja püsiva lahenduse leidmiseks konfliktile selles piirkonnas ja tuletab meelde Lääne-Sahara elanike enesemääramiseõigust, mille üle tuleks otsustada demokraatliku rahvahääletuse teel vastavalt ÜRO resolutsioonidele 34/37 ja 35/19;

Rassism, rassiline diskrimineerimine, ksenofoobia ja nende seotud sallimatus – Durbani

deklaratsiooni ja tegevuskava järelmeetmed ja kohaldamine

47. mõistab hukka rassistliku, antisemiitliku, homfoobse, ksenofoobse ja rändajate vastu suunatud vägivalda, mis on ametivõimude kindlate meetmete puudumise tõttu võtnud teatavates liikmesriikides murettekitava ulatuse; tunneb muret üha sagenevate vihkamist õhutavate avalduste ja häbimärgistamise pärast vähemuste ja teatud inimrühmade suhtes, samuti nende avalduste üha suureneva mõju pärast meediakanalites ning paljude poliitiliste liikumiste ja erakondade seas poliitilise vastutuse kõige kõrgemal tasandil teatavates liikmesriikides, mis on toonud kaasa piiravate õigusaktide kehtestamise;
48. peab kahetsusväärseks, et kõnesoleval konverentsil ei käsitleta naiste diskrimineerimist; rõhutab, et poliitiliseks prioriteediks peab jääma tervishoiuteenuste ning seksuaal- ja reproduktiivtervishoiu üldine kättesaadavus, sealhulgas vaba juurdepääs seksuaalharidusele, rasestumisvastastele vahenditele ja tagatud õigus raseduse katkestamisele; rõhutab, et naiste ja tütarlaste vastase vägivalda kaotamine, nagu ka võitlus seksuaalse ekspluateerimise ja inimkaubanduse vastu peavad olema esmatähtsad küsimused ning nende eesmärk peab olema sooline võrdõiguslikkus; kutsub seepärast inimõiguste nõukogu ja rahvusvahelist üldsust viima ellu rahvusvahelise rahvastiku ja arengu konverentsi +20, Peking +20 ja Rio +20 protsesse; rõhutab samuti, et ELi liikmesriikidele on oluline kohaldada inimõiguste nõukogu 2002. aasta soovitusi, milles käsitletakse rahvusvahelist kaitset sool põhineva tagakiusamise eest eelkõige sisserändepoliitika raames;
49. peab samuti kahetsusväärseks, et ei arutata lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste (LBGTI) inimeste õigusi puudutavaid küsimusi; mõistab hukka LBGTI inimeste vastase vägivalda ja nende diskrimineerimise kogu maailmas; mõistab eelkõige hukka transseksuaalide tahtevastase steriliseerimise, mida tehakse endiselt paljudes riikides, sealhulgas Euroopa Liidus, ja kutsub viivitamata lõpetama selle inimõiguse rikkumise; kutsub rahvusvahelist üldsust arutama võimalust kohandada perekonnaõigus tänapäeva perekonnaelu vormide arenguga, sealhulgas samasoolistele pere loomise ja lapsendamise võimaluse andmine; rõhutab, et lesbid kannatavad sageli mitmekordse diskrimineerimise (naiste ja lesbidena) all ning LBGTI võrdõiguslikkuse tagamise meetmeid tuleb võtta koos naiste ja tütarlaste võrdõiguslikkuse tagamise meetmetega, et saavutada võrdõiguslikkus ja mittediskrimineerimine;

Tehniline abi ja suutlikkuse suurendamine

50. võtab teadmiseks tehnilise koostöö küsimuse inimõiguste valdkonnas Afganistanis; kutsub ELi delegatsiooni ja liikmesriikide delegatsioone mõistma hukka tõsiasja, et NATO okupatsioon Afganistanis ei ole inimõiguste olukorda riigis parandanud; palub inimõiguste nõukogul tegelda uurimiskomisjoni moodustamisega ÜRO egiidi all ja algatada Rahvusvahelises Kriminaalkohtus sõjakuritegude menetlemine nii Iraagis kui ka Afganistanis tsiviilelanike vastu toime pandud metsikuste ja tapmise pärast;
51. mõistab samuti hukka NATO varjus toimunud sõjalise sekkumise Liibüas ja rõhutab, et olukord ei ole kaugeltki stabiilne ning näib sootuks halvenevat pärast sõja „ametlikku” lõppemist, mis on toonud kaasa riigi lõhenemise, riigi suutmatuse vägivaldal tõkestada,

rassistlike kuritegude arvu suurenemise ning õiguse ja demokraatia puudumise; soovib, et inimõiguste nõukogu uuriks sõltumatult ja erapooletult inimõiguste olukorda Liibüas ning teeks kindlaks kõikide konfliktis osalenud jõudude vastutuse; nõuab, et viivitamata lõpetataks koostöö ELi piirihaldamise abimissiooni ja Liibüa ametivõimude vahel, sest selle raames õpetatakse sõjaväe- ja politseijõude välja ning antakse nende käsutusse kõrgtehnoloogiline varustus rändajate ja põgenike lahkumise tõkestamiseks riigist, kus käib ulatuslik partisanisõda ning rändajate ja põgenike õiguste kaitse ei ole tagatud; nõuab, et kodanikuühiskond ja ametivõimud võtaksid võimalikult kiiresti kooskõlastatud toetusmeetmeid, et hõlbustada riigis varjupaiga- ja rändajate vastuvõtusüsteemi loomist, millega tagatakse varjupaigataotlejate, põgenike ja rändajate õiguste austamine;

52. peab kahetsusväärseks inimõiguste ja humanitaarolukorra halvenemist Kesk-Aafrika Vabariigis pärast Prantsusmaa sekkumist 2013. aasta detsembris; mõistab hukka jõhkra vägivalla kogu elanikkonna, sealhulgas naiste ja laste vastu; mõistab hukka elanike ümberasustamise ja sealsed sanitaartingimused; kutsub rahvusvahelist üldsust ja rahastajaid toetama rohkem humanitaarabi andmist; nõuab kindlalt, et uus ajutine riigipea Catherine Samba-Panza ja üleminekuvalitsus teeksid kõik võimaliku vägivalla lõpetamiseks ja pingete vähendamiseks, et konfliktist ei saaks genotsiid;
53. võtab teadmiseks Côte d'Ivoire'i abistamise küsimuse; arvab, et samuti tuleb anda objektiivne ja erapooletu hinnang inimõiguste arengule riigis eelkõige pärast selle okupeerimist Prantsuse sõjaväe poolt;
54. väljendab heameelt asjaolu üle, et inimõiguste nõukogu 25. istungjärgul pööratakse erilist tähelepanu Haitile; peab kahetsusväärseks ikka veel äärmiselt rasket humanitaarolukorda riigis ja asjaolu, et 2010. aasta orkaanide kahjustusi ei ole ikka veel suudetud likvideerida; rõhutab, et riigi äärmine vaesus on süvendanud looduskatastroofide hävitavaid tagajärgi ja põhjustanud aastakümnete kõige raskema humanitaarkriisi; peab kahetsusväärseks uute võlgade võtmist ja väga suure võla teenindamiseks Prantsusmaa ja rahvusvaheliste institutsioonide (esmajärjekorras Rahvusvahelise Valuutafondi) poolt nõutavaid summasid, mis on maa mahajäämuse põhjus; tunneb heameelt rahvusvahelise solidaarsuse üle Haitile, esmajärjekorras solidaarsuse üle piirkonnas, sealhulgas Kuubast saadetud arstid ja spetsialistid, kes on ravinud kümneid tuhandeid koolerahaigeid, Haitile rahalise abi andmine ALBA humanitaarfondist, Petrocaribe kaudu antava energiaabi jätkamine ja erikava koostamine, mille kohaselt humanitaarabi andmiseks kasutatavaid autosid varustatakse kütusega otse, põllumajandusmeetmed toiduainetega varustamiseks ja tootmiskavad ning taasmetsastamise kampaania; nõuab, et algatataks uurimine eelkõige teatavate Euroopa Liidust pärit abisaadetiste kohta, mis ei ole väidetavalt Haitisse jõudnud, ning uuritaks ka abisaadetiste jaotusvõrgu tõhusust; nõuab lisaks aruannet tegelikult üle kantud abisummade kohta;
55. võtab teadmiseks inimõiguste nõukogu otsuse anda Mali inimõiguste olukorraga tegelevale sõltumatule eksperdile volitused üheks aastaks, et aidata Mali valitsusel tegelda inimõiguste edendamise ja kaitsega, ning palub eksperdil esitada 25. istungjärguks aruande; nõuab hinnangu andmist kõigi Malis viibivate jõudude poolt toimepandud metsikustele ja kuritegudele; palub Euroopa Liidu delegatsioonil ja liikmesriikide delegatsioonidel tegelda konfliktidele rahumeelse lahenduse leidmisega selle asemel, et sekkuda ühepoolset relvajõududega, nagu on juhtunud Malis;

56. peab tervitatavaks inimõiguste nõukogu otsust pidada 25. istungjärgul kõrgetasemeline dialoog saadud õppetundidest ja seni lahendamata probleemidest võitluses seksuaalse vägivallega Kongo Demokraatlikus Vabariigis ning anda konflikti ja konfliktijärgses olukorras riikidele võimalus vahetada sel teemal kogemusi; nõuab, et inimõiguste nõukogu mõistaks hukka kõik vägivallateod ja kõik inimõiguste rikkumised Kongo Demokraatlikus Vabariigi idaosas ja Ida-Aafrika järvede piirkonnas ning väljendaks solidaarsust kõigi sõjas kannatanud elanikerühmadega ning kutsuks kõiki Kongo Demokraatliku Vabariigi idaosas sõjategevuses osalevaid jõude austama inimõigusi ja järgima rahvusvahelist humanitaarõigust ning lõpetama kõik rünnakud tsiviilelanike vastu;

o
o o

57. annab inimõiguste nõukogu 25. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi delegatsioonile volitused anda teada käesolevas resolutsioonis käsitletud probleemidest, palub delegatsioonil anda lähetusest aru inimõiguste allkomisjonile ja peab asjakohaseks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist inimõiguste nõukogu asjaomastele istungjärgudele;

58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO Inimõiguste Nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni moodustatud ELi ja ÜRO töörühmale.